

[H. C. Hansen.]

lem den opfattelse, at jeg skulle være på linie med synspunkter, som det ærede medlem iøvrigt repræsenterer herinde.

Dernæst vil jeg sige, at det forekommer mig, at jeg ganske klart har givet udtryk for, hvad der er socialdemokratiets opfattelse i denne sag. Jeg ved, at regeringen, hvis den beslutter sig til at foretage det skridt, som her er nævnt af den højtærede minister og regeringen, efter de udtalelser, der er fremsat, kan regne med en majoritet i salen. Jeg har ønsket ganske klart at sige til regeringen, at den ikke kan regne med vor støtte, og at den heller ikke kan regne med, at de dispositioner, som muligvis er dens forudsætninger, vil blive hjulpet til virkelighed af socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Det skuffer mig, at den højtærede handelsminister ikke her kan fremlægge et talmateriale, der underbygger det standpunkt, som den højtærede handelsminister tager til sukkerspørgsmålet. Det talmateriale, der kom frem forleden dag, talte om 40 mill. kg som manko for et år; 5/12 heraf er 16 mill. kg., vi har de 12 mill. kg, altså mangler vi højst 4 mill. kg, og de kan vel købes for 3—4 mill. kr. Det er et så lille beløb, at det ikke kan være afgørende. Jeg mener, at det høje folketing har krav på at få ordentlig besked, og at de medlemmer og de partier, som ikke er repræsenteret i vareforsyningsudvalget, i hvert fald må kunne få besked her, når vi ikke kan få den i de lukkede møder.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det kan i hvert fald ikke være min skyld, hvis jeg har gjort mig skyldig i misforståelse af det ærede medlem hr. H. C. Hansens udtalelse. Jeg kunne kun opfatte det ærede medlem hr. H. C. Hansens udtalelse sådan, at nu var han enig med mig i den kritik af vor handelspolitik og vore handelsforhold overfor udlandet, som jeg så ofte har fremsat. Lad mig tage som eksempel: dengang rigsdagen fik forelagt toldoverenskomsten fra Ancey, gik jeg på mit partis vegne imod den og anbefalede forkastelse, men det ærede medlem hr. H. C. Hansen og hans parti erklærede, at det var en udmærket overenskomst, den burde man stemme for; noget lignende gik det, da vi havde overenskomsten fra Torquay, og sådan er der en hel række områder, hvor vi aldrig hidtil har fået nogen tilslutning fra det ærede medlem hr. H. C. Hansen og hans

parti i spørgsmålet om skævheden i Danmarks udenrigshandel og diskrimineringen af Danmark fra vore vestlige handelspartners side. Det er muligt, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen på trods af sine udtalelser, der kun kunne tydes i den retning, ikke er på linie med den politiske opfattelse, som er min og mit partis, og hvis han ikke er det, har mit lyssyn naturligtvis været uberegtiget. Jeg tror, at jeg under disse omstændigheder vil foretrække ikke at gøre det, som ellers var min tanke: at stille en dagsorden imod regeringens udvidelse af liberaliseringen, for jeg er efter dette fuldstændig klar over, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen ganske vist i ord går imod regeringen, men ikke vil være mere venligsinde overfor en aktion imod den, end han var i forgårs, da det drejede sig om finansministeren.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Det er mig ubegribeligt, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen kan tage anledning af dette til at søge tilvejebragt en overensstemmelse mellem hans og mine anskuelser. Der er fra socialdemokratiets side, fra den socialdemokratiske regerings side på samme måde som fra den nu siddende regerings side overfor de internationale instanser, med hvilke vi forhandler, gjort opmærksom på de forhold, vi anser for at være afgørende i vurderingen af hele vor samlede handelspolitiske og valutariske situation med henblik på liberalisering. Selv denne regering har gjort det. Jeg har henvist til disse synspunkter, som jo ikke er nye. Jeg har ikke anset Ancey-resultaterne og Torquay-resultaterne for resultater, som vi skulle falde om af begejstring for; jeg har anset dem for at være resultater, vi måtte acceptere og stemme for, og derfor er vi gået ind for dem ved de lejligheder, hvor de har været forelagt til behandling.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det er givet, at alle de skævheder, vi har diskuteret her i den såkaldte liberaliseringspolitik, står i forbindelse med den Marshall- og Atlantpagtspolitik, der føres herhjemme. Hvis man vil have ændret forholdene, er man nødt til at lade være med at følge de direktiver, man får fra Marshallorganisationen og fra tilsvarende organisationer. Jeg mener, det må være den danske rigsdag, der tager konsekvensen af en erkendelse af, at som det hidtil er gået, kan det ikke blive ved at gå, men jeg for-